

Type vraag: ***Vraag om uitleg***

Van: Fouad Ahidar

Datum van indiening: 3/09/2026

Aan: **Dirk De Smedt**

Bevoegdheden: collegelid bevoegd voor Onderwijs en Scholenbouw

Onderwerp: Redelijke aanpassingen voor leerlingen met specifieke leerstoornissen

Mijnheer het collegelid,

Voor de meeste leerlingen betekent de start van een nieuw schooljaar vooral opnieuw wennen aan een nieuwe klas, nieuwe leerkrachten en een nieuw ritme.

Voor een leerling met dyslexie, dysorthografie, dyscalculie, dyspraxie of een andere specifieke leerstoornis kan die start echter veel meer betekenen.

Afspraken van het vorige schooljaar moeten worden doorgegeven. De juiste hulpmiddelen moeten beschikbaar zijn. En de leerling en zijn of haar ouders moeten erop kunnen vertrouwen dat de nodige ondersteuning vanaf de start van het schooljaar opnieuw wordt toegepast.

Denk bijvoorbeeld aan een leerling met dyslexie die meer tijd nodig heeft om een toets te maken, of gebruikmaakt van voorleessoftware omdat het lezen van teksten voor hem of haar veel meer inspanning vraagt. Voor een leerling met dyscalculie kunnen dan weer andere hulpmiddelen of aangepaste afspraken noodzakelijk zijn.

Voor die leerling zijn redelijke aanpassingen geen extraatje. Ze kunnen het verschil maken tussen volwaardig kunnen deelnemen aan het onderwijs en voortdurend tegen dezelfde drempels aanlopen.

Maar laten we duidelijk zijn: een redelijke aanpassing voor een leerling met een specifieke leerstoornis is geen gunst. Het is een recht.

Toch kan er tussen dat recht en de dagelijkse realiteit in de klas een aanzienlijke kloof bestaan.

Ook internationaal is België daarop aangesproken. Het VN-Comité voor de Rechten van het Kind wees op lacunes in de ondersteuning van kinderen met een beperking en op de nood aan inclusief onderwijs. Ook het VN-Comité voor de Rechten van Personen met een Handicap heeft België aanbevolen om redelijke aanpassingen in het onderwijs te waarborgen.

De vraag is dus niet alleen of het recht bestaat. De vraag is of een leerling dat recht ook elke dag in de klas daadwerkelijk kan uitoefenen.

Een goed geïnformeerde en mondige ouder kan de regelgeving opzoeken, gesprekken aanvragen en erop toezien dat de nodige ondersteuning wordt voorzien.

Dat is niet onbelangrijk. Een recente Vlaamse doctoraatsstudie van KU Leuven toont immers aan dat beslissingen over redelijke aanpassingen vaak complex en soms ad hoc tot stand komen en dat ouders daarin een belangrijke rol spelen.

Maar niet elk gezin beschikt over dezelfde kennis, tijd of mogelijkheden om die rol op te nemen. Dat roept een belangrijke vraag op: krijgt elke leerling, ongeacht de achtergrond van zijn of haar gezin, in de praktijk even gemakkelijk toegang tot redelijke aanpassingen?

Voor mij is dat een fundamenteel punt. Een recht dat bedoeld is om ongelijkheid weg te nemen, mag in de praktijk niet afhankelijk worden van de mondigheid, kennis of draagkracht van een gezin.

Daarom heb ik enkele vragen.

1. Heeft de VGC zicht op hoeveel leerlingen met specifieke leerstoornissen in het Nederlandstalige Brusselse onderwijs redelijke aanpassingen krijgen? En weten we welke aanpassingen het meest worden toegepast?
2. Zijn er aanwijzingen dat de toegang tot of toepassing van redelijke aanpassingen verschilt tussen scholen? En is er zicht op de vraag of ook de sociaaleconomische achtergrond van leerlingen een rol speelt in de toegang tot deze ondersteuning?
3. Hoe wordt de continuïteit gegarandeerd wanneer een leerling van schooljaar, klas of leerkracht verandert? Hoe zorgen we ervoor dat bestaande afspraken niet verloren gaan en dat een leerling niet telkens opnieuw zijn of haar noden moet uitleggen of verdedigen?
4. Hoe ondersteunt de VGC scholen en leerkrachten? Beschikken zij over voldoende expertise rond dyslexie, dysorthografie, dyscalculie, dyspraxie en andere specifieke leerstoornissen?
5. Hoe zorgen we ervoor dat ouders én leerlingen hun rechten kennen en dat vooral gezinnen die minder toegang hebben tot informatie, tijd of ondersteuning niet uit de boot vallen?

Mijnheer het collegelid,

Achter elk dossier over redelijke aanpassingen zit een leerling.

Een leerling die gewoon wil kunnen volgen.

Een leerling die de kans wil krijgen om te tonen wat hij of zij kan.

We moeten kijken naar de leerling die elke ochtend de klas binnenstapt en ons afvragen: krijgt die leerling vandaag daadwerkelijk de ondersteuning waar hij of zij recht op heeft

